

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΑΡΧΗ

Κύκλος Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

ΠΟΡΙΣΜΑ

[N. 3094/03 Συνήγορος του Πολίτη και άλλες διατάξεις, άρ. 4 § 6]

Θέμα:

ΑΠΟΔΟΧΉ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη: Ανδρέας Τάκης
Ειδικός Επιστήμονας: Ευτύχης Φυτράκης

ΙΟΥΛΙΟΣ 2006

31 Οκτωβρίου 2005
Αριθμ. Πρωτ. 14721/05/1
Ειδ. Επιστήμονας: Ευτ. Φυτράκης
☎ 210-72.89.708

Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος

Διεύθυνση Αστικής Κατάστασης, Αλλοδαπών & Μετανάστευσης
Ν.Ε.Ο. Πατρών – Αθηνών 55
264 42 ΠΑΤΡΑ

Θέμα: Αποδοχή μεταφράσεων δικηγόρου.

Ο Συνήγορος του Πολίτη στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του κατά το άρ. 103 § 9 του Συντάγματος και το ν.3094/2003 εξετάζει αναφορά της κυρίας *** σχετικά με την υπηρεσία σας.

I. Ιστορικό. Η δικηγόρος κ. *** παραπονείται διότι η υπηρεσία σας δεν κάνει δεκτά (ως δικαιολογητικά) έγγραφα τα οποία έχουν μεταφραστεί από την ίδια, ως δικηγόρο. Προς τούτο μάλιστα προσκομίστηκε και σχετικό έγγραφο της υπηρεσίας σας (αρ.πρωτ. ***) σύμφωνα με το οποίο καλείται ο ενδιαφερόμενος να προσκομίσει εκ νέου το επίμαχο-μεταφρασμένο έγγραφο «σωστά μεταφρασμένο». Όπως προέκυψε από τις εκατέρωθεν επικοινωνίες κρίσιμο σημείο αποτελεί η εγγραφή επί των μεταφράσεων της ως άνω δικηγόρου (επί της οπισθίας σελίδας αυτών) στοιχείων που δεν περιέχονται στο πρωτότυπο έγγραφο. Ειδικότερα στα έγγραφα που έχουν τεθεί υπόψη της Αρχής περιλαμβάνονται οι ακόλουθες εγγραφές (εναλλακτικά): α) «Γραφείο Μεταφράσεων ***, Τηλ. *** Σύμβουλος Μεταφράσεων ***» και β) «ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΕΤΟΙΚΗΣΗΣ ΞΕΝΩΝ ***, Τηλ. ***-*** ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ: ***, νομικός – μεταφραστής».

II. Νομικό πλαίσιο. Σύμφωνα με το άρ. 53 του Κώδικα περί Δικηγόρων (Ν.Δ. 3026/1954) «*Μεταφράσεις των εν τη ξένη γλώσση συντεταγμένων εγγράφων, γενόμεναι υπό Δικηγόρου, λαμβάνονται υποχρεωτικώς υπ' όψιν, εφ' όσον συνοδεύονται υπό του μεταφρασθέντος εγγράφου, φέροντος επ' αυτού χρονολογημένην και ενυπόγραφον του μεταφράσαντος δικηγόρου βεβαίωσιν, ότι η μετάφρασις αφορά αυτό τούτο το έγγραφον. Αι μεταφράσεις ισχύουν ως τα αντίγραφα κατά το άρθρον 52*».

Όπως συνάγεται από τη διάταξη αυτή οι αρχές δεν ερευνούν την ακρίβεια του περιεχομένου της μεταφράσεως που έχει γίνει από δικηγόρο αλλά οφείλουν άνευ άλλου τινός να αποδέχονται την πιστότητα αυτής. Ωστόσο, απαιτείται η τήρηση της διαδικασίας και του τύπου που επιβάλλει η ως άνω διάταξη. Όπως μάλιστα έχει γίνει δεκτό (Α.Π. 1103/1993 ΠοινΧρον 1993, σ.832) *«σε περίπτωση που δεν τηρηθούν οι πιο πάνω διατυπώσεις η γενομένη από τον δικηγόρο μετάφραση στερείται κύρους, πράγμα που εξετάζεται και αυτεπαγγέλτως, ως ζήτημα που ενδιαφέρει τη δημόσια τάξη.»* Ειδικότερα, για να γίνει δεκτή η μετάφραση του δικηγόρου θα πρέπει: α) να συνοδεύεται από το ξενόγλωσσο πρωτότυπο, και β) να υπάρχει βεβαίωση (του δικηγόρου), με ημερομηνία και υπογραφή, ότι η μετάφραση αφορά αυτό το συγκεκριμένο ξενόγλωσσο έγγραφο. Χωρίς μάλιστα τη βεβαίωση αυτή η μετάφραση δε λαμβάνεται υπόψη. Ζήτημα ωστόσο είχε προκύψει σχετικό με το σημείο θέσης της ως άνω βεβαίωσης, αφού παλαιότερα γινόταν δεκτό ότι η βεβαίωση αυτή του δικηγόρου έπρεπε να τεθεί οπωσδήποτε επί του ξενόγλωσσου-μεταφρασθέντος εγγράφου (π.χ. ΑΠ 464/1985 ΝοΒ 34, σ.193, ΕφΚερκ 115/1991 Αρμ. 1991, σ. 1022, ΕφΑθ 929/1982 ΕλλΔνη 1982, σ. 228, Α.Βαρυμποπιώτη, Κώδικας περί δικηγόρων, 4^η έκδ. 1998, σ. 131). Ωστόσο τα τελευταία χρόνια επικράτησε ευρύτερη ερμηνεία, κατά την οποία είναι νομότυπη η μετάφραση ακόμα και αν η βεβαίωση του δικηγόρου έχει τεθεί επί της ελληνικής μεταφράσεως (βλ. ΑΠ 52/2002 αδημ., ΑΠ 1360/1998 ΕΕμπΔ 1998, σ. 809, και λίαν αναλυτικώς ΜονΠρωτΛαρ 488/2004 αδημ.).

Επιπλέον προκύπτει σαφώς ότι η μετάφραση του ξενόγλωσσου εγγράφου πρέπει να γίνεται από τον ίδιο το δικηγόρο, γεγονός το οποίο άλλωστε βεβαιώνεται απ' αυτόν. Δεν είναι συνεπώς επιτρεπτό στο δικηγόρο να «επικυρώνει», «βεβαιώνει» ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο «πιστοποιεί» την ακρίβεια μεταφράσεων που έχουν γίνει από τρίτα πρόσωπα. Αντίθετα η πιστότητα και αποδοχή των μεταφράσεων από δικηγόρους θεμελιώνεται στο κύρος της ιδιότητας του δικηγόρου και επαφίεται στο αίσθημα ευθύνης που τεκμαίρεται ότι αυτός διαθέτει. Τούτο ωστόσο πλήττεται εφόσον με οποιοδήποτε τρόπο διαφανεί ότι αυτός δεν μεταφράζει ιδίως δυνάμεις ξενόγλωσσο έγγραφο αλλά απλώς βεβαιώνει την ακρίβεια μεταφράσεων τρίτου προσώπου. Άλλωστε τέτοια εξουσία (βεβαιώσεως της ακρίβειας μεταφράσεων τρίτων προσώπων) δεν διαθέτει ο δικηγόρος εκ του νόμου.

Εφόσον συνεπώς υποβληθεί μετάφραση υπό δικηγόρου αυτή είναι υποχρεωτική μεν για τη Διοίκηση, ο τελευταίος ωστόσο αναλαμβάνει την πλήρη ευθύνη για την ακρίβεια της μεταφράσεως (την οποία πιστοποιεί άλλωστε με το κύρος της ιδιότητάς του ως δημόσιου λειτουργού). Μάλιστα η μη ορθή μετάφραση του ξενόγλωσσου εγγράφου που περιλαμβάνει αλλοιώσεις ή άλλες μεταβολές περιεχομένου του, πέραν αυτών που είναι αναγκαίες από τη δομή της γλώσσας, συγκροτεί την αντικειμενική

υπόσταση της ψευδούς βεβαίωσης (άρ. 242 ΠΚ) εφόσον από τις αλλοιώσεις μπορεί να επέλθει έννομη συνέπεια. Βέβαια όπως έχει γίνει δεκτό (Α.Π. 670/2001) «... κατά την μετάφραση ενός ξενόγλωσσου κειμένου σε άλλη γλώσσα δεν είναι πάντα επιτυχής η λέξη προς λέξη μετάφραση αυτού, καθόσον εγκυμονεί ο κίνδυνος με το μεταφρασθέν αυτολεξεί κείμενο, να μην αποδοθεί ορθά και πλήρως η πραγματική βούληση του συντάκτη και να παραποιηθεί η νοηματική συνοχή του μεταφρασθέντος κειμένου.»

Εξάλλου, από την ως άνω διάταξη του ΚωδΔ, προκύπτει ότι ο δικηγόρος μεταφράζει (απλώς) το ξενόγλωσσο έγγραφο, χωρίς να έχει αρμοδιότητα και να ερμηνεύει ή να επεξηγεί ταυτόχρονα το περιεχόμενο του. Η οποιαδήποτε διευκρίνιση για τη φύση ή το περιεχόμενο του εγγράφου, όσο και αν συνδέονται μ' αυτό, δεν ανήκουν σ' αυτό και ως εκ τούτου δεν πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στη μετάφραση. Επιπλέον η προσθήκη στο έγγραφο «η οποία τίθεται σε θέση από την οποία προκύπτει σαφώς ότι δεν αποτελεί μέρος του μεταφρασθέντος κειμένου» δεν συνιστά αλλοίωση του ορθά μεταφρασθέντος ξενόγλωσσου εγγράφου, αφού δεν μπορεί να έχει ουδεμία έννομη συνέπεια. Ως εκ τούτου, στην περίπτωση αυτή, δεν στοιχειοθετείται το έγκλημα της ψευδούς βεβαίωσης. Ωστόσο, όπως γίνεται δεκτό από τη νομολογία (βλ. ΕφΘεσ 279/1992 Αρμ 1992, σ. 839) αλλά και τη θεωρία (βλ. Α.Κονταξή, Ποινικός Κώδικας, Τόμ. ΙΙ, 3^η έκδ. Αθήνα 2000, σ. 2140-1) «το έγγραφο που εκδίδεται από τον μεταφραστή δικηγόρο πρέπει να περιέχει μόνο την ακριβή μετάφραση του περιεχομένου του ξενόγλωσσου εγγράφου και τίποτε περισσότερο». Εξάλλου η επίκληση τυχόν άλλων λόγων (π.χ. φορολογικών) για τη αναφορά των επιπλέον στοιχείων, δεν μπορεί να δικαιολογήσει την αναγραφή αυτή.

ΙΙΙ. Διαπιστώσεις. Με βάση τις ως άνω επισημάνσεις αλλά και την επισκόπηση των μεταφράσεων που τέθηκαν υπόψη της Αρχής συνάγονται τα ακόλουθα:

Στο βαθμό που οι εν λόγω μεταφράσεις προέρχονται από δικηγόρο και συνοδεύονται από το ξενόγλωσσο έγγραφο ενώ φέρουν και βεβαίωση με ημερομηνία και υπογραφή της μεταφράστριας δικηγόρου, τεκμαίρεται ότι έχουν γίνει από την ίδια. Πληρούν, συνεπώς, κατ' αρχήν τις προδιαγραφές του άρθ. 53 του Κώδικα Δικηγόρων, ώστε να λαμβάνονται υπόψη υποχρεωτικά από τη Διοίκηση. Αν όμως από τα στοιχεία των μεταφράσεων εγείρονται εύλογες αμφιβολίες για την προέλευση της μεταφράσεως είναι δυνατή η συνδρομή του αρμόδιου εν προκειμένου Δικηγορικού Συλλόγου Αιγίου, ο οποίος ως ΝΠΔΔ προασπίζει τη νομιμότητα αλλά και το κύρος του δικηγορικού λειτουργήματος.

Παράλληλα, ωστόσο, οι ως άνω μεταφράσεις περιέχουν περιττά στοιχεία τα οποία μάλιστα, αν και είναι βέβαιο ότι δεν αποτελούν μέρος του

ξενόγλωσσου κειμένου, τείνουν να δημιουργήσουν σύγχυση περί της προελεύσεως της μεταφράσεως από το δικηγόρο (και μόνο). Μάλιστα η καινοφανής έννοια του «συμβούλου μεταφράσεων» θίγει το κύρος του δικηγόρου, αφού ο τελευταίος βάσει του Κώδικα Δικηγόρων (άρ. 53) τεκμαίρεται ότι μεταφράζει μόνο από και σε γλώσσα που κατέχει ο ίδιος.

Συνεπώς, η μη αποδοχή των ως άνω μεταφράσεων, δεν αποτελεί αιτιολογημένη απόρριψη, λόγω της αναγραφής μεταφραστικού Γραφείου και μόνο. Οφείλει ως εκ τούτου η Περιφέρεια Δυτ. Ελλάδας να εξετάσει εκ νέου τη νομιμότητα τη μεταφράσεως και είτε να αποδεχτεί τα έγγραφα αυτά είτε να τα απορρίψει με διαφορετική, νόμιμη, αιτιολογία (αν δεν πληρούνται οι προδιαγραφές του άρ. 53 Κώδ. Δικηγόρων).

IV. Συμπέρασμα – Πρόταση. Με βάση τις παραπάνω παρατηρήσεις, η μη αποδοχή των μεταφράσεων της δικηγόρου κ. *** ** δεν αιτιολογείται επαρκώς. Σε περίπτωση πάντως που δημιουργούνται σοβαρές αμφιβολίες για την προέλευση των επίμαχων μεταφράσεων θα πρέπει να ζητηθεί η συνδρομή του αρμόδιου Δικηγορικού Συλλόγου Αιγίου.

Για το λόγο αυτό αφού επανεξετάσετε την προκείμενη υπόθεση σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε για τις απόψεις σας επί του θέματος και τις τυχόν ενέργειες που προτίθεστε να αναλάβετε. Για κάθε παραπέρα πληροφορία ή διευκρίνιση θα είμαστε στη διάθεσή σας.